

Oponentský posudek disertační práce JUDr. et PhDr. Petra Podlahy, „Obnova právního řádu v poválečném Československu. Právní, politické a hospodářské aspekty z pohledu prezidenta republiky Edvarda Beneše“, 651 s., seznam použitých pramenů a literatury 15 s., angl. a české resumé nestránkováno (7 s.)

Posuzovaný spis představuje výrazný individuální výkon, i když vydatně těží z použití a využití stále se množující literatury, tak či onak věnované českým, slovenským, československým i česko-slovenským dějinám let 1938-1948. Je však třeba vážit, je-li v kvalifikační práci tohoto druhu vhodné poděkovat „za odbornou pomoc při přípravě této práce a korektury výsledného textu“ osobě jiné než školitelovi práce. Jakkoli to chápu, bylo vhodnější poděkování zařadit až do případného veřejného vydání práce, aby tak nevznikla u členů komise pro obhajoby pochybnost o samostatnosti zpracování odevzdaného elaborátu podepsaným.

To, co bylo disertantovým záměrem je (z části) obsahem Úvodu (str. 1-5) a k čemu dospěl obsahem závěru (str. 628-651) a resumé (nestránkováno). V celkem sedmi analytických kapitolách je s velkou důkladností obsažen výklad objasňující, proč presidentské dekrety měly právě takový konečný obsah, s nímž byly publikovány. Autor věnuje vyváženou pozornost politickým vlivům a názorovému přesvědčení Dr. Ed. Beneše vzcházejícímu z jeho vědeckých, převážně sociologických a politologických schémat na obsah těchto předpisů.

Právní aspekty tematiky včetně dekretální aplikace a soudního projednávání zařadil do kap. III, tedy dříve než většinu klíčových dekretů podrobněji probral, což jistě může být přijímáno s pochybnostmi.

Práce je vytvořena kombinací partií ryze historických, v nichž se fenomén práva téměř neobjevuje (např. kap. IV, stranický systém, Národní fronta) a partií s výrazným podílem právního respektive právněhistorického rozboru.

V tak rozsáhlém textu se nelze vyvarovat některých nepřesností, opakování a podobných prohřešků, které nijak celkově velmi dobré vyznění práce nenarušují.

Tak např. na str. 1 odstavec druhý obsahuje „překvapivé“ tvrzení, že dekrety jsou mimo jiné „i otázkou právní“ vzdor podtitulu práce. Národní fronta (str.3) asi nesehrála při aplikaci dekretů zcela rozhodující úlohu. Na str. 28 není soulad mezi číslem předpisu v textu a poznámce, na str. 35, druhý odstavec, mělo místo slova překladů být nejspíše předpokladů, na str. 58 je pozn. 41 chybné datování Benešova skonu, na str. 85 je chybné datum jeho první abdikace, na str. 94, pozn. 19 chybné číslování dekretu o obnovení práv. pořádku, ale též str.

666 chybný titul práce L. Vojáčka, apod. Opakování, jak v textu, tak v poznámkách často uváděného odkazu, že tematika bude probírána později v dalších kapitolách je používáno až příliš často.

Jinak si však vážím některých formálně právních postřehů autora, které – přes až příliš časté zkoumání této tematiky – otvírají stále ještě drobné možnosti k zkoumání dekretální a souvislé problematiky. Např.: vydala exilová vláda nějaké (á) nařízení v době mezi svým jmenováním a vydáním dekretu č. 2/1940 Úř. věst. čs. ?

Pokud se tato vláda odvolává na zmocňovací zákonodárství z první republiky, činí tak bezprostředně nebo současně se zmocněním v president. dekretu, apod. ?

Soudím, že práce splňuje všechny podmínky stanovené pro práce disertační a její úspěšnou obhajobu podporuji.

V Praze dne 9.4.2009

Doc. JUDr. Vladimír Kindl